

J E G Y Z Ó K Ö N Y V

Amely készült az MVGYOSZ Országos Elnökségének 2011. december 7. (szerda) 10:30 órai kezdettel megtartott elnökségi ülésén az MVGYOSZ székházában (Budapest, Hermina út 47.).

Az elnökség tagjai közül jelen vannak:

Szakály Melinda elnök,
Dr. Tóka László alelnök, elnökségi tag,
Kovács Béla, elnökség tag,
Barnóczki Gábor elnökségi tag,
Kuminka Györgyné elnökségi tag,
Dr. Nagy Sándor elnökségi tag.

Továbbá:

Dr. Micserics József hivatalvezető,
Kutor Sándorné, gazdasági vezető,
Bognárné Baráth Barbara jegyzőkönyvvezető,
Szöllősi Szilvia, a Vakok Világa szerkesztője,
Kroll Zsuzsanna, az érdekvédelmi csoport vezetője,

Szakály Melinda köszönti a meghívott vendégeket, az elnökséget, az MVGYOSZ munkatársait, a Vakok Világa szerkesztőjét és az érdeklődő hallgatóságot. Felkéri Bognárné Baráth Barbarát a jegyzőkönyv vezetésére. Az elnökségi ülés 6 elnökségi taggal határozatképes. Németh Orsolya elnökségi tag még nem érkezett meg az ülésre.

Az elnökség szavazata alapján a következők szerint alakult az ülés napirendje:

79/2011. (XII.7.) sz. Elnökségi Határozat

Az Országos Elnökség **2011. december 7-ei** ülésének napirendjét az alábbiak szerint fogadta el.

1. Elnök és az elnökségi kabinet beszámolója
2. Tájékoztatás a Forint jelentős árfolyamgyengülése kapcsán kialakult helyzetről a segédeszköz-ellátás vonatkozásában
3. Az egyesületek SZJA 1 % elszámolásának tapasztalatai
4. Az MVGYOSZ és tagegyesületei 2012. évi finanszírozása, EET összehívása
5. Döntés a megyei egyesületek állami támogatásának 4. negyedévi elszámolásával kapcsolatban
6. Döntés a gyógyszeres dobozok Braille- feliratozásával kapcsolatban
7. Tájékoztatás a VKI területrendezésével kapcsolatos „eredményekről”
8. Tájékoztatás az elektronikus RTV előfizetői létszámáról illetőleg az „előállítás” költségeiről
9. Döntés a 2012. évi egyesületi vezetők továbbképzéséről
10. Bejelentések, vegyes ügyek.

Indokolás: -

Felhatalmazás: -

Felelős:

Határidő:

A határozatot támogatta: 6 elnökségi tag (jelenlévők egyhangúlag)

A határozatot ellenezte: -

Tartózkodott: -

1. Elnök és az elnökségi kabinet beszámolója

Kroll Zsuzsanna írásban megküldte a beszámolót várja az elnökség kérdéseit.

Szakály Melinda annyival egészíti ki a beszámolót, hogy a Fogyatékosok Világnapjával kapcsolatban rengeteg újság, rádió kereste meg interjú címén. Inkább a munkába állás, a rehabilitációs járadék és a rehabilitálhatóságról kérdezték. Mindenhol elmondta, hogy ha a rehabilitációs járadék lejár (3 év), de nem teremtenek munkahelyeket, akkor bizonytalanságot szül az új helyzet.

Dr. Nagy Sándor: ha lejár a rehabilitációs járadék, mi lesz akkor, ha nem lesz munkahely. Ott van a veszély. Másik, ami nagyon fontos és OFT ülésen megkérdeztem a Miniszteri Biztos asszonytól, hogy jól értelmezem a tervezetet akkor, mikor azt látom, hogy a rokkantsági ellátásban részesülők nem kaphatnak rehabilitációs kártyát? A válasz az nagyon furcsa és cinikus volt. Először is azt mondta, hogy most folyik a vita az országgyűlésben és ha meg akarom érteni a törvényt, akkor menjek el és hallgassam meg. Valószínű, rájött, hogy elvetette a súlykot, mert utána úgy folytatta, hogy ha jól értelmezi, akkor órájuk nem vonatkozik. Azért akartam neki ezt hangsúlyozni, mert a fogyatékos emberek nagy többsége ebbe a kategóriába fog tartozni és ami után ők nem kapnak ilyen kártyák a nyílt munkaerőpiacon való alkalmazásuk a piacon korlátozva lesz. Nyilvánvaló, hogy egy értelmiségi vagy képzetted vak ember elmenne dolgozni akárhova. Nagy könnyebbség lenne, ha nem kéne utána járadékot fizetni a munkáltatónak. Nem engedi meg. 1. bekorlátozta a keresetét, 2. nem engedi meg, hogy a nyílt munkaerőpiacon elhelyezkedjen. Ki az a munkaadó, aki nem azt fogja választani a munkavállalók közül, aki ő neki kedvezőbb.

Szakály Melinda: elhintették, hogy a 2. és 1. csoportosokat ez nem érinti, holott mindegyiket érinti. A kereseti korlát az igen, mondja Dr. Nagy Sándor. A visszahívás nem, hogy egyből bedobják őket a munkaerőpiacra, de a kereseti korlát az igen. A parlament web oldalán 77 módosító indítványt adtak be ezzel kapcsolatosan, ebből 12 volt a kormány oldaláról és egy sem volt azok közül benne, amiket írtunk. Döbbenetes. Nagyon tragikus a kép és reménytelen. Az, hogy az érdekérvényesítés nem működik, de ha már véletlenül összehívják az OFT-t, akkor legalább korrektül válaszolnának. Ha a velünk foglalkozó Miniszteri Biztos így áll a dolgokhoz, akkor nekünk milyen jövőnk van?

Kuminka Györgyné: Bernáth Ildikó járt a VÁI-ban, lakógyűlést hívtak össze. A törvénytervezetet akarta elfogadtatni a lakókkal, botrányba fordult. Tájékozatlan volt, cinikus, a kényes kérdésekre nem tudott válaszolni, pl. hogy mi lesz a rokkantellátással. Ilyen ötleteket adott, hogy ők azt szokták javasolni, hogy 3 hónap után szüntesse meg illetve egy alacsonyabb fizetésbe menjen át. Kérdezték, hogy mi lesz a rokkantjáradékkal? Azt mondta, hogy Önök között nincs olyan... Erre föltette a kezét a nagytöbbség, aki rokkantjáradékos. Magas fokú tájékozatlanságról tanúskodott.

Dr. Tóka László: a kereseti korlát már egy rendes telefonközpontosra is vonatkozik, nemcsak a felsőfokú végzettségűekre.

Kroll Zsuzsanna: Egy helyen működhet ez, a foglalkoztatókban. Ez ott működik egyedül.

Dr. Nagy Sándor: Az indítványokat időben elküldtük az illetékesek felé. Akármilyen is történik, egy olyan kísérő szöveggel, az összes képviselőnek el kellene küldeni, hogy a lehető leghamarabb kezdeményezzék a törvény módosítását. Így fogják úgy is elfogadni, de ezt nem szabad abbahagyni. Rájöttünk, hogy muszáj szépen szólni, de azzal nem lehet vissza, hogy viselkedünk. Az összes képviselő e-mail címét össze kell szedni, el kell küldeni.

Kroll Zsuzsanna: Tényleg lépni kell.

Kuminka Györgyné: Azt állította, hogy a kereseti korlát eddig is fennállt – ennyire tájékozatlan volt.

Kroll Zsuzsanna: Ezt magabiztossággal állítja, és az a baj, hogy a sajtó le is hozza. A legnagyobb baj, hogy a sajtó mindenhol azzal van tele, hogy az 1., 2. csoportot egyáltalán nem érintik, mit ugrálunk akkor?

Szakály Melinda: én nyilvánosság előtt nem veszekszem senkivel. A mozgáskorlátozottakkal voltam bekapcsolva egyik nap a rádióban és kapásból ellentmondott a Mozgáskorlátozottak egyik képviselője, hogy én ezt nem jól tudtam és nem vonatkozik az 1. és 2. csoportosokra.

Barnóczki Gábor: attól függetlenül, hogy nem értünk vele el semmit, elismerésre méltó az a munka, amit csináltak Sándorék.

Dr. Nagy Sándor: Jelezni szeretném, hogy Hegedűs Lajos az OFT-re is megírta, hogy az ellátások értékének megőrzése. Tudniillik 4. éve nincs emelve a fogyatékosági támogatás, az ápolás díjat ezer forinttal emelték. Gyakorlatilag értékét veszti az összes ellátás, mert nem emelik őket. Ők ezt a zászlajukra tűzték.

Dr. Tóka László: igazuk is van. De ahogy ezt a kormányt ismerem, sajnos sehová nem fognak jutni.

Szakály Melinda: még egy, hogy nem szüneteltetik az ellátást, hanem megszüntetik. A segédeszközökkel kapcsolatban sem kaptunk választ.

Dr. Nagy Sándor: Beírtam, hogy az kerüljön bele a középtávú intézkedési tervbe, hogy jogszabályi szinten legyen megoldva, ne a kölcsönzéses módszerrel, meg is indokoltam miért. Az OFT titkár olyasmit mondott, hogy az elhangzottak figyelembe vételével átdolgozzák a programot.

Dr. Tóka László: ez legalább politikailag korrekt reagálás, hogy mi lesz ebből az már más kérdés.

Dr. Nagy Sándornak az első napirendhez lenne kérdése, hogy Ljubljában ki képviselné Magyarországot? Az szakmai fórum lenne?

Kroll Zsuzsanna: Ez egy pályázat tervezete, ami egy EU-s pályázat. Egy Svédországi modellt integrálnának a résztvevő országokban. Ljubljában meghallgattuk miről szólna ez az egész, hogyan lehetne benne részt venni. Innovációs transzfer pályázat, most úgy néz ki, nem fogunk tudni részt venni benne. Olyan modellt kellene Magyarországra adaptálni, ami nálunk egyrészt valamelyest már működik. Ez a látásnevelés, látástréning, a Svédok úgy hívják, hogy low vision. A gyengénlátó, alacsonylátású, aliglátó embereknek látásfejlesztése. Ott más rendszer van. Nálunk a látásnevelés már valamelyest van, működik. Tanítják a rehabilitációs tanároknak, és nálunk csinálják a rehabilitációs központok. Lehetett volna talán a főiskolával együtt dolgozva a projektben tervezett nemzeti trénerok kiképzése Svédországban. De olyan feltételekkel kell benne dolgozni, hogy nem tudjuk megoldani és nem is teljesen innovatív, mert van.

Dr. Nagy Sándor: úgy tudtam én is, hogy a rehabilitációs központokban csinálják már.

Szakály Melinda: most még a szociálismunkát sem támogatta az állam, nemhogy az optometristát. A rehabilitációs tanárt fogadja el, mint látástréneret.

Dr. Nagy Sándor: A fejlődés miatt valamilyen módon célszerű kapcsolódni. A szakirodalomhoz hozzájutunk előbb utóbb.

Kroll Zsuzsanna: A svéd atyja ennek a dolognak jó kapcsolatban van az itteniekkel. Nálunk már tulajdonképpen bent van ez a tudás. Arra lenne jó, ha ki tudnánk használni, kapnánk arra keretet, hogy 3 embert ki lehetne képezni, de nem éri meg ekkora felhajtást csinálni.

Dr. Nagy Sándor: jegyzőkönyvi dicséretben részesítem Kroll Zsuzsannát, mert így hamar végeztünk egy ilyen komoly anyaggal.

Kroll Zsuzsanna: nagyon jó így dolgozni és nagyon díjazom, hogy a jogszabályi véleményeket ilyen szinten meg tudja csinálni Sándor.

80/2011. (XII.7.) sz. Elnökségi Határozat

Az Országos Elnökség Kroll Zsuzsanna beszámolóját az elnöki kabinet munkájáról elfogadta.

Indokolás: -

Felhatalmazás: -

Felelős: -

Határidő: -

A határozatot támogatta: 6 elnökségi tag (jelenlévők egyhangúlag)

A határozatot ellenezte: -

Tartózkodott: -

2. Tájékoztatás a Forint jelentős árfolyamgyengülése kapcsán kialakult helyzetről a segédeszköz-ellátás vonatkozásában

Dr. Micserics József kapott szót, aki ismertette a napirend fontosságát: Azért szerettem volna, hogy az elnökség is bepillantást nyerjen a helyzetbe, hogy egy részt a hivatalos, megjelenő hivatalos közleményekbe is ez eljusson a tagsághoz, illetve valamilyen kiutat közösen kellene találni. Igaza van abban Tóka Lászlónak, hogy az árfolyammal nem lehet mit csinálni. A segédeszköz-boltban megpróbáltuk a legalacsonyabb áron beszerezni az árukat, ami sikerült eddig, de mostanra a készletek kifogytak, valamint a valuta (Euro, Dollár) magas árfolyamon vannak, amely nagyságrendekkel növeli a segédeszközök árát. Egy 7800 forintos fehér bot 11.000 forintba fog kerülni. Ez az összeg megterheli az anyagi nehézségekkel küzdő vakok életét. Ez nem fog osztatlan sikert aratni senkinél sem. Sokat gondolkodtam azon, hogy lehetne valamilyen módon az óriási pénzügyi kiszolgáltatottságot csökkenteni. Egy lehetőség van, az, hogy bizonyos eszközökhöz a szövetség a saját pénzével járulna hozzá. Két csoportot tudok így ajánlani. Ez a két véglete a segédeszköz ellátásnak: az egyik a jó minőségű fehér botok, amit külföldről szerzünk be. A másik a picht-írógép. Mindkettőnek különleges státusza van a segédeszköz ellátásban. A fehér botot naponta használják, amelynél látom, hogy fogyóeszköz. Fontos, hogy viszonylag elérhető áron, rendelkezésre álljon. A másik a picht-írógép, amelyet a diákok veszik igénybe elsősorban, magas árak miatt a szülők és az iskolák

nagyon nehezen tudják megfizetni ezeket az eszközöket. Gyakorlatilag az elképzelésem az, hogy bizonyos meghatározott szisztéma alapján további kedvezményeket ad a szövetség a tagsági könyvvel rendelkező embereknek, tipikusan a jó minőségű, külföldön beszerezhető fehér botok vonatkozásában. Ha 100 forintba kerülne egy fehér bot, akkor jelenleg átlagban most 70-75 forintot fizetnének jelenleg a tagok, amit levinnénk 50 forintig. Az írógépeknél más a helyzet, ami azért bonyolultabb, mert arra az egyesületeknél pályázni is lehetne, ott a pénz összege is nagyobb, amit bele kell tenni. A fehér botot érzem központibb témának. Szabad forrásokból, azaz a központ 1 % terhére lehet megvalósítani, azaz az árkülönbötet a szövetség nyeli el. A részletkérdéseken az elnökség vitatkozhat még. Ez most elvi kérdés. Egy évben egy alkalommal a többi eszközt az egyesületek tudják pályáztatni, így azok beszerezhetőek. Jelenleg nincsen más ötlet, most ez az elképzelés. Sajnálom, hogy kötöttek a lehetőségek.

Dr. Nagy Sándor elmondta, hogy a fehér botokat az ő egyesületük kiemelten támogatja az 1 %-ból.

Dr. Tóka László elmondta, hogy náluk 60 % volt a támogatás, 40 % az önköltség. Abban igaza van a hivatalvezetőnek, hogy a fehér botokra nem lehet pályázatot kiírni, mert az szükség szerint kell. Javaslat: Minden egyesületnek legyen arra lehetősége, hogy az országos szövetség által tovább adott SZJA 1 %-ot folyamatosan tudja felhasználni, azaz lehessen tartalékolni. Ha bejön a sorstárs, hogy neki fehér bot kell, mert tönkre ment, lehessen neki támogatást adni.

A hivatalvezető kérdezi, hogy viselkedik ez az elszámolásnál.

Kutor Sándorné válaszol, csak egyszer kell elszámolni. A december például már nem megoldható. A pénzt január 1-től október 31-ig lehet felhasználni. A tartalékolt pénzt a következő évben lehet felhasználni. Figyelembe kell venni azt is, hogy az egyesületeknek csak a következő évben van kiosztva a pénz.

Dr. Micserics József: Az elnökségi határozatot lehet módosítani úgy, hogy eddig segédeszköz pályázatot kellett kiírni az egyesületeknek, lehetett tanulmányi támogatást adni, bemutatóra lehetett nekik segédeszközt venni. A határozatban leírható lehessen az, hogy az 1 %-ból a fehér bot év közben bármikor támogatható legyen, de kizárólag a külföldről beszerezhető fehér botok vonatkozásában. Abban az elnökségnek kell állást foglalni, hogy egy-egy személy hányszor (havonta, évente, stb.) veheti igénybe a támogatást. A terheket közösen meg lehetne osztani. Az október 31. után beérkező igényeket a központ fizeti például a Humán Dialog Kft. bevételéből. Az igényeket lehetőleg sem a központ, sem az egyesületek ne a szabad forrásaikból fedezzék, hiszen azok a legértékesebb bevételek.

Németh Orsolya megérkezett, most már mind a 7 elnökségi tag jelen van.

Dr. Tóka László: kezdetben arról volt szó, hogy a központ bevállalja a botok fizetését, és a vége az lesz, hogy a teljes támogatást az egyesületek vállalják fel.

Dr. Micserics József: Én ilyet nem mondtam. Azért ajánlottam ezt a konszenzusos megoldást, hogy ha az elnökség úgy határoz, hogy az egyesületek amúgy is fizetnének a fehér botokért, csak van ez a kéthónapos lyuk, akkor ez lehet egy jó megállapodás.

Dr. Tóka László: azt is határozatba kell foglalni, hogy a SZJA tovább adott támogatást nem muszáj elköltenem 100%-ban.

Dr. Micserics József: eddig sem lett volna muszáj, tartalékolhattál volna. Most lenne egy harmadik alap, amelyet folyamatosan lehetne költeni az év folyamán. A tagoknak adjunk kedvezményt központilag, utána még az egyesületek eldönthetik, hogy ők azon kívül még milyen támogatást adnak rá.

Kuminka Györgyné: Ahány egyesület, így annyi féle támogatás lesz. Az elején arról volt szó, hogy a központ vállalja magára a támogatást.

Dr. Micserics József: Ez egy lehetőség. Nyilván az a legegyszerűbb, ha a központ vállalja magára, Dr. Tóka László vetette fel azt az ötletet, hogy az egyesületek is finanszíroznak botokat. Azt is meg lehet csinálni, hogy a központ ír elő egy egységeset, mert akkor az valóban mindenkinek ugyanannyi. Ha van egy olyan határozat, hogy ne csak a központok vállaljanak ebben részt, hanem az egyesületek is, akik úgy is kapnak 1%-ot, akkor utólagos elszámolással a következő évben kevesebb összeget utalunk. Valamilyen módon ezt meg kell oldania. Az már másik kérdés, hogy az elnökség a megoldást a központra akarja-e telepíteni.

Dr. Nagy Sándor elmondta, hogy nagyságrendileg kellene vizsgálni a kérdést, hogy ez milyen plusz anyagi terheket jelent. Másik: lementünk 70-30 arányra. A 70 maradék 1%-ból a fehér botokat meg lehetne oldani. Ha kettős szemlélettel oldanánk meg a dolgot, akkor sok adminisztrációtól kímélnénk meg magunkat. Az OEP támogatásúaknak erre nem kellene kiterjednie.

Kutor Sándorné: röviden az lehetne a megoldás, hogy a tagoknak adjunk valamilyen kedvezményt központilag. Az egyesületek pedig eldönthetik azt, hogy ők azon kívül milyen támogatást adnak még rá, amit ők 1%-ból számolnak el.

Dr. Nagy Sándor: de a számla hogyan fog elkészülni?

Kutor Sándorné: A számla úgy készül el, hogy a támogatási számla fog elkészülni. Meg kell határozni az önerőt.

Dr. Tóka László: nálunk úgy szokott lenni, hogy minimum 5000 forintba kerülnie kell az eszköznek.

Dr. Nagy Sándor: mi járunk jól, mert nem kell elkölteni a fehér botra a támogatást.

Dr. Micserics József: ha a központ vállalja, hogy bekorlátozzuk az összeget. Meg lehet csinálni a kettős rendszert, amit akkor költ el, ha már a központ nem tudja finanszírozni azt a kimerült kerete miatt.

Dr. Tóka László: Százalékban támogatnátok, vagy fix összegben?

Dr. Micserics József: a beszerzési ár 50%-a lenne az extrán kedvezményes ár. Az árfolyamok alakulását kell követni, ezért nem célszerű fixen pl.: 5000 forintban meghatározni a támogatás mértékét. Így segítünk a tagokon, nem kell az egyesületek pénzét sem feláldozni.

Szakály Melinda: erről kell-e határozatot hozni?

Dr. Tóka László: az 1%-os összeg utána Humán Dialog Kft. forrását is fel lehetne használni a támogatásra, ugyanolyan limittel, hiszen úgy is lett fehér botra támogatás kérve az adományozóktól.

Dr. Micserics József: ha megfelel az elnökségnek ez a koncepció, akkor mi leteszünk verziókat az elnökség asztalára, addig pedig az elnökségi tagoknak az lenne a feladata, hogy átgondolja azt, hogy egy ember milyen időszakonként legyen jogosult az extra kedvezményre. Természetesen az eredeti 30%-os kedvezmény továbbra is megmarad a tagsági tagkönyvvel rendelkező vásárlók számára.

Németh Orsolya: a fehér botok amortizálása használatfüggő.

Dr. Micserics József: nem azt kell megoldani, hogy folyamatosan mindenki hozzájuthasson a kedvezményhez, hanem azt, hogy egy alkalommal hozzá lehessen jutni az extra kedvezményhez azért, hogy egy bot biztosított legyen.

Dr. Nagy Sándor és Németh Orsolya szerint az egy év reális.

Dr. Micserics József még ennél is hosszabb időszakra gondolt.

Dr. Nagy Sándor: szerintem alaposan körbejártuk a témát, ennek alapján ki lehet a következő elnökségi ülésre dolgozni egy határozati javaslatot.

Dr. Tóka László: csak a fehér botokról beszéltünk vagy az írógépekről is?

Többen kérdezik, hogy hány írógép fogy?

Dr. Micserics József: évente általában olyan 20-40-60 között.

Szakály Melinda: az írógépeket az egyesületek támogathatják.

Németh Orsolya: Mi szoktunk írógépet támogatni, de egy-két évente.

Dr. Micserics József: nem vagy köteles pályázatot kiírni.

Szakály Melinda: a 2. napirendi ponthoz hozzászólás van-e? Határozatot arról nem kell hozni.

3. Az egyesületek SZJA 1 % elszámolásának tapasztalatai

Kutor Sándorné: Az egyesületek elszámolását bekértük, beadták. Lett egy NAV vizsgálat, még csak a 2008 évi felajánlás miatt, ezért bekértük az egyesületektől a számlákat. Beérkeztek az elszámolások, borzalmas. Ez volt a harmadik elszámolása az egyesületeknek. Harmadszorra sem sikerült igazán. Aki az állami támogatást jól elszámolta, most az is hibát vétett. Mindig elküldjük, milyen kívánalmak vannak. Változatlanul rosszul jönnek vissza. Hogy lehet a könyvelőkkel azt megértetni, hogy benne van a számviteli törvényben, hogy a számlán minek kell rajta lenni? Dátum, aláírások, záradékolás, elmaradt. Olyan hibák voltak, rápecsételik, hogy az eredetivel egyező és nem írja alá az elnök. Dupla elszámolás is volt. Nincs erre időnk, rendesen meg kell csinálni.

A NAV december 2-án kezdte a vizsgálatot, két egyesületet választott ki: a Vakok és Gyengénlátók Hermina Egyesületét és az észak-alföldet. A központból pedig a kutyaiskolát, annak többlet költségeit és a segédeszköz vásárlást választották. Az utóbbiba a NAV belekötött, mert szerintük ott értékesítés folyik. Várjuk, hogy mik lesznek a következmények.

Dr. Tóka László: Mi volt a bajuk?

Kutor Sándorné: a segédeszközöket az 1%-ból vásároltuk meg és eladtuk a látássérülteknek, szerintük.

Dr. Micserics József: az nem érdekelte őket, hogy alacsonyabb áron adtuk el nekik.

Dr. Tóka László: az alapszabályból kell kiindulni, a különbség szerintem elszámolható függetlenül attól, hogy a revizor erre mit mond. A beszerzési és az értékesítési ár közötti különbség, amit a MVGYOSZ támogatásként ad, az elszámolható.

Kutor Sándorné: igen.

Dr. Nagy Sándor: az alapszabályból kell kiindulni, abból levezetni, a célszerinti tevékenység elszámolható.

Dr. Tóka László: nem kell megijedni a revizoroktól.

Kutor Sándorné: mindig a revizornak van igaza.

Az a véleményem, hogy a következő évi SZJA leosztásról kell most majd határozni, maradjon ki a segédeszköz vásárlás. Tavaly meg volt engedve, hogy az egyesület vásárolhat segédeszközt magának, most olyan kitételrel bemutató céljára, de nyilatkoznia kell, hogy nem adja el.

Dr. Tóka László: ha a központ a teljes segédeszköz vásárlását elszámolta SZJA 1%-ra, az gáz, mert csak a különbséget lehetett volna elszámolni.

Dr. Nagy Sándor: az volt a baj, hogy 1%-ból nem vásárolható segédeszköz, amit utána eladsz.

Kutor Sándorné: nagyjából ez van, várjuk a fejleményeket.

Az elnökségnek dönteni kell arról, hogy a meglévő 1 %-ot mikor osztja ki, mikor utalja át és mire lehet majd felhasználni és milyen intervallumban az egyesületeknek.

Tóka László: Jogszabály szerinti és cél szerinti felhasználásra. Ne korlátozzuk saját magunkat.

Kutor Sándorné: a tavalyi határozat úgy szólt, hogy a központ február 28-ig köteles a pénzt átutalni az egyesületeknek. Felhasználni a január 1-augusztus 31-ig lehet, mert nekünk ellenőrizni kell, bele kell építeni a mienkbe. Nekünk október 31-ig kell elszámolni. Benne volt, hogy az 1 %-ot tanulmányi támogatásra, vakvezetőkutyára, segédeszköz támogatásra adhatja, a működésre 30 % volt elkülönítve. A leosztás a 2010. évi tagdíj bevételek alapján történik. A tagdíj bevétel általában rosszul van lekönyvelve.

Németh Orsolya: mi is javítottuk, ami nem úgy van könyvelve.

Kutor Sándorné: problémát jelentenek az elmaradások is. Külön főkönyvi számla kell az elmaradt kifizetésekről.

Dr. Micserics József: támogatja azt az elvet, hogy a leosztás tagdíj befizetések alapján kerüljön leosztásra, de fel kell hívni mindenki figyelmét arra, ha előző évben tagdíj hátraléka volt, akkor azokat külön főkönyvi számlára könyveljék.

Dr. Nagy Sándor: ebbe nehéz igazságot tenni. Sokan az előző évit fizetik be.

Németh Orsolya: ezért lett kitalálva, hogy 2010-ben a 2009-es befizetéseket kell nézni.

Dr. Micserics József: ez nagyon objektív volt. Megszűnt az a fajta rossz szájíz, hogy egyesületek más egyesületeket bevádoltak, hogy hasra ütés szerűen nyilatkozik taglétszámáról. Ez most már dokumentálva van, a központ által is ellenőrizhető.

Dr. Tóka László: önmagában a nyilvántartás semmit nem jelent. Szerintem mindenkiében benne vannak az elhunytak. Minden közgyűlési meghívónál 20-30 jön vissza, hogy meghalt.

81/2011. (XII.7.) sz. Elnökségi Határozat

A 2011. évben az SZJA 1 %-ából az MVGYOSZ részére befolyt összeg 30 %-át a tagegyesületek a következő arányban kapják meg:

Nyilatkoznak a 2010. év tagdíj bevételéről, továbbá a 2010. évre vonatkozó tagsági díjuk összegéről. A tagdíj bevétel és a tagdíj összegének hányadosa adja meg a tagok létszámát. Az ezt követően kapott taglétszám arányában kapnak SZJA 1 %-ot.

Azoknál a tagegyesületeknél, amelyek ernyőszervezetként működnek, az MVGYOSZ központja a taglétszám megállapításánál a korrigált tagdíjbevételt veszi figyelembe.

Az MVGYOSZ betekintést nyerhet az egyesületek taglétszámába.

Az SZJA 1 % felhasználásának módja:

- segédeszköz-támogatás tagok részére
- segédeszköz egyesület saját részére (kölcsönzés, bemutató)
- vakvezető kutya örökös használatbavételi díjának támogatása
- tanulmányi támogatás tagok részére
- törvényben megengedett 30 % működésre.

A központ által leosztott SZJA 1 %-ból lehetőség nyílik tartalékképzésre is.

Az SZJA 1 % elszámolási határideje:

- 2012. szeptember 15.: ez esetben egyszeri hiánypótlásra van lehetőség 2012. szeptember 30-áig.
- 2012. szeptember 30.

A 2012. szeptember 16. és 30. közötti elszámolások esetében hiánypótlásra, javításra nincs lehetőség, hiányos vagy hibás elszámolás esetén az egyesületet visszafizetési kötelezettség terheli.

Indokolás: -

Felhatalmazott: -

Felelős: -

Határidő: -

A határozatot támogatta: 7 elnökségi tag

A határozatot ellenezte: -

Tartózkodott: -

8. Tájékoztatás az elektronikus RTV előfizetői létszámáról illetőleg az „előállítás” költségeiről

Dr. Micserics József: Az egy főre jutó teljes költség 30.000 fölött van. Az igazsághoz hozzátartozik, hogy magasabb előfizetés esetén (jelenleg 11 fő) arányosan csökkenne a költség. Két irányba lehet elindulni. Az egyik az, hogy a 11 előfizetőért érdemes-e ennyi költséget rááldozni, vagy meg kell szüntetni, vagy olcsóbbá tenni a lapot, és a fajlagos költségek csökkennek. Azt is lehet, hogy 2013-tól ingyen jelenik meg, amely 500.000 forintba kerülne a szövetségnek.

Dr. Nagy Sándor: Fehér István 8000 forintért még csinálja, tördeli?

Dr. Tóka László: azt kell eldönteni, hogy 11 ember kedvéért fenntartjuk-e a szolgáltatást vagy nem. Én azt mondom, hogy tartjuk. Most már nincsen értelme ennek, mert mindig ugyanaz van.

Németh Orsolya: nekem két dolog jutott eszembe: az egyik az, hogy azért alkalmazunk-e külsős embert, mert nincsen olyan belső ember, aki megformázza, mert ez jelenik meg költségként. Az a közel 400.000 forint, ami itt éves szinten veszteségként könyvelődik el, nem lenne-e elég a Vakok Világa újságnál egy olvasó szerkesztő megfizetésére, amire szükség van. Én minőség párti vagyok, úgy gondolom, hogy kevesebb, de minőségibb kiadvány legyen. Gondolkodtam azon, hogy lehetne az előfizetői táborát növelni, de nem pusztán az árcsökkentéssel. A számítógépet használók tájékozódhatnak az interneten, tehát ez az egy változtatás nem éri meg.

Dr. Tóka László: minden elnökségi tagnak küldjenek egyet, hogy lássák, hogy milyen.

Dr. Nagy Sándor: hírlevélben 1000 forintért hányan lennének hajlandóak előfizetni az újságot?

Németh Orsolya felmérné, hogy alapozni kellene a visszajövő kritikákról, amellyel le lehetne mérni a színvonalat, az árat, a minőséget, stb. Érdemes lenne egy kérdőíves kutatást csinálni az előfizetők és a nem előfizetők között.

Dr. Nagy Sándor: az RTVt úgy lehetne megmenteni, ha többen előfizetnék 2500 forintért. A hírlevélhez egy rádióújságot csatolni kellene, hogy nézzék meg, hogy néz ki.

Dr. Tóka László: közzé fogom tenni a saját egyesületi levelezőlistámon, hogy a MVGYOSZ hírlevelére feliratkozva járni fog a Vakok világa.

Az egyesületek a saját hírcsatornáin is meghirdetik az elektronikus lehetőségeket.

Visszajelzés határideje: január 10.
Többszöri megjelentetés szükséges.

9. Döntés a 2012. évi egyesületi vezetők továbbképzéséről

Egyesületi vezetők továbbképzésével kapcsolatban az elnökség dönt, hogy van-e rá szükség.

Dr. Micserics József: Az egyesületi továbbképzésekkel kapcsolatban mindenéppen az elnökség dönt arról, hogy szükséges-e. Van egy olyan határozat, hogy a 3.000.000 forint fölötti, nem működési célú pénz felhasználására az országos elnökség döntése kell. Amíg nem volt a határozat, akkor is az elnökség tárgyalta. Eddig 50-50 %-ban fizetnek az egyesületek és a központ. Mindig szempont szokott lenni, hogy az ország különböző részein tartjuk. Az árérték arány szerint jó minőségű szállodát keresünk, ahol megfelelő árérték arányt lehet kialakítani a szolgáltatókkal. Az elnökség dönt a témáról, én most nem tudok a témára még javaslatot tenni. Az biztos, hogy az elszámolásokról valamit tenni kell. Nem tudom, hogy az elszámolásnál mi a probléma. Gond lehet a könyvelőkkel, az irodavezetőkkel, aztán az elnök vagy aláírja vagy nem. Ezt lehet, hogy az egyesületek könyvelőinek kellene megtartani. Azaz az érintett személyeknek célszerűen kellene elmondani.

Németh Orsolya: azt gondolja, hogy ez kivitelezhető a könyvelő irodákkal. A pályázati elszámolásokkal foglalkozó adminisztrátort viszont érdemes elküldeni, kapjon valami gyakorlati oktatást, ez megérné. Ez kifejezetten adminisztrátoroknak, pályázati elszámolásokkal foglalkozó munkatársaknak szólna.

Németh Orsolya: nem lehet kötelezni senkit arra, hogy képzésre, oktatásra eljöjjön, viszont dokumentálni lehet, hogy mi mindent megtettünk.

Dr. Micserics József: Kezdjük el szervezni a továbbképzést?

Dr. Nagy Sándor: Kezdjük el, és majd a végén mondjuk ki a végső szót.

Németh Orsolya: milyen forrásokból?

Barnóczki Gábor: időpontra javaslat: Június 4-7-ig ideális lehet Hajdúszoboszlón lehetne: Atlantis hotel.

Dr. Micserics József: Látom azt, hogy az egyesületek is ráébrednek arra, hogy ez egy közösség, és meg kell osztani az információkat. Határozat a napirendi pontról nem született.

4. Az MVGYOSZ és tagegyesületei 2012. évi finanszírozása, EET összehívása

Szakály Melinda: a 2012. évi finanszírozás arról szólna, hogy milyen arányban szeretnék leosztani az egyesületeknek az állami támogatás rájuk eső részét. Már a múltkori ülésen volt egy olyan eszmefuttatásunk, hogy az egyenlő arány a legigazságosabb és a legigazságtalanabb egyben, de a legátláthatóbb, hiszen mindenki egy érdekvédelmet lát el, a szolgáltatásokat az egyesületek vagy saját forrásból, vagy pályázati pénzből finanszíroznak. Más javaslat esetleg?

Dr. Tóka László: nem támogatom, de ettől függetlenül föl lehet tenni szavazásra a kérdést.

Dr. Nagy Sándor: ez lenne az új változat?

Dr. Tóka László: az egyesületek kapnának ugyanannyit. Minden egyesület vagy megyékre osztva?

Szakály Melinda: megyékre osztva.

Dr. Micserics József: én azt láttam, hogy az elmúlt 5 év időszakában a 3 koncepció vegyítése akár 2 vagy 3 csoportba osztva nem volt meggyőző. Van az az elv, hogy: mindenki egyformán kapjon, vagy minden megye kapjon ugyanannyit, ahol egy megyében többen vannak, osszák el. Egy másik verzió az, akik a taglétszám arányhoz ragaszkodnak, mert minél több a tag, azt el kellene ismerni a központnak. Itt a B verzió az, hogy a közös pénzt tagokra kell leosztani, ami ténylegesen a taglétszámhoz ragaszkodik, vagy a befizetett tagdíj alapján történik a leosztás.

Dr. Tóka László: a taglétszám önmagában biztos, hogy rossz.

Dr. Nagy Sándor: legyen akkor befizetés.

Dr. Micserics József: a 3-as verzió az, hogy legyenek projektek: vagy projekt finanszírozás, vagy szolgáltatás és projekt finanszírozás. Ez más elszámolási technikát igényel. Gyakorlatilag a 3 alapverziónak, két fajta változata van, aztán jönnek a kevert verziók. A kombinációk a vegyes rendszerben számtalan lehetőséget adnak. Az biztos, ha a másik oldalról közelítjük, akkor az látható, hogy most már vannak olyan egyesületek, akik elégedetlenek a fennálló rendszerrel. Vagy azért, mert olyanok a pénzügyi viszonyai, hogy a létét fenyegeti, ezek a kicsi egyesületek, vagy vannak olyanok, akik már lépnének, korlát az, hogy nincsen pénz. Valamint vannak azok az egyesületek, akik azok az egyesületek, akik ennek a rendszernek hasznélvezői voltak. Volt arra példa, hogy bíróság előtt támadták meg a MVGYOSZ leosztási struktúráját. Meggyőződésem szerint a pert megnyerhették volna, rossz jogi alapra hivatkoztak. Ha én nyújtottam volna be, akkor arra a jogi alapra hivatkozva már megnyerték volna ezt a pert. Az biztos, hogy van gyakorlatilag most olyan jogi alap, amely alapvetően megkérdőjelezi ezt a leosztási technikát. Például most csak egy dolgot említünk: a képviselői rendszer milyen a MVGYOSZ-ben, vagy milyen az elosztási rendszer, azért lehet látni, hogy a jog és a tekintet következtében nincs egyenértékűség. Egy biztos, hogy több sebből vérzik ez a dolog: pénzügyileg, támadhatóság szempontjából, politikailag is, meg közösségleg is. Igazságos rendszer nincs, mert nyilván valaki mindig vesztesnek érzi magát, akár mennyit is kap. Hosszú távon lehet tologatni, de egyre kevesebb arra a lehetőség, egyre élesebb a verseny az egyesületek között. A leosztás is a verseny áldozata, mert sok mindent, amit 5 éve még lehetett finanszírozni, sem az egyesületek, sem az országos központ nem tudja finanszírozni. Új utakat kell találni. A leggyorsabb út mindenkinek olyan pénzek felé irányulni, amelyek be fognak jönni.

Dr. Nagy Sándor: a legnagyobb probléma az, hogy nem tud megvalósulni a teljesen objektív mérce, az, hogy meg lehetne nézni, hogy ki, hogy dolgozik. Ha meg lehetne nézni, hogy melyik egyesületnél hány óra ügyfélfogadás van, a hét minden napján rendelkezésre állnak, ha meg lehetne nézni, hogy hány ügyfél jön be, ha személyesen meg lehetne győződni arról, hogy az általa szervezett rendezvényre hányan mennek el.

Német Orsolya: és akkor még nem beszéltünk a szolgáltatások minőségi mutatóiról. Azt is meg lehetne nézni.

Kuminka Györgyné: kérdésem, hogy az egyik variáció az, hogyha megyei szinten osztunk, a természetes személyek hova tartoznak?

Dr. Micserics József: őket eddig is a központ látta el. Ők nem kaptak ebből a pénzből.

Németh Orsolya: mi a helyzet Budapesttel, Közép-Magyarországgal? Két megyének számít.

Dr. Micserics József: az a vicces az egy megyés történetben, amikor ketté kell osztani, ez 3 megyét érint Budapest után.

Dr. Nagy Sándor: Pest megyét én ebből kivinném a nagy létszám miatt.

Dr. Micserics József: Fejér megyét most már nem érinti ez.

Dr. Nagy Sándor: Pestet meg azért nem szabad, mert Pest az akkora,

Kuminka Györgyné: az 1/4-e a taglétszámnak Pest megye.

Dr. Micserics József: ez a fajta megközelítés idejét múlta, mert egy szabolcsi területre korlátozódik.

Németh Orsolya: azt gondolom, hogy nincs arra kapacitás, ezt az elmúlt évben bizonyították, hogy a szakmai munka minőségét ellenőrizzük. Az íróasztal mögül egyetlen jó döntés tud születni, ami a befizetés alapú leosztás. Ez harmonizál azzal, amit mi szeretnénk, hogy a következő alapszabályi módosításnál egy kicsit a jogokat és a kötelezettségeket helyre tennénk: szavazati és a képviselői jog, az elszámolási kötelezettség. Igen nagy káosz van.

Szakály Melinda: egyre kevesebb lesz a befizetés, és nem annyi tagot lát el az egyesület, ahány befizető van. Véleményem szerint az lenne a legigazságosabb, mint amit a legigazságtalanabbnak tartanak, hogy egy darab érdekvédelmet látok el, azaz egy dologért kelljen fizetni. Szolgáltatásra vannak más pályázatok, amik kiíródnak: TAMOP-ok, a TIOP-ok.

Német Orsolya: ez sajnos nem igaz. Nem íródnak ki pályázatok. Az egy darab érdekvédelemről pedig azt gondolom, hogy nem mindegy, hogy az egy darab érdekvédelem van-e egyáltalán, mert van olyan egyesület, ahol nincs, és az sem mindegy, hogy azt az érdekvédelmet milyen apparátus végzi adott egyesületnél, milyen eredménnyel, milyen témákban végzi, és mit ért ő érdekvédelem alatt. Azt látom, hogy azon kívül, hogy van egy ilyen, hogy érdekvédelem, én nem érzek konszenzust abban sem, a tagegyesületek között sem, hogy mit tekintünk érdekvédelemnek. Ha arról kell bárkinek beszámolni, hogy milyen érdekvédelmi munkát végeztem, akkor a többség a kirándulásairól, és a rendezvényekről, az ügyfélszolgáltatásról kezd el beszélni. Én ezt abszolút igazságtalannak érezném, mert a legkevésbé ellenőrizhető műfaj.

Dr. Nagy Sándor: az a legnagyobb baj, hogy azt kellene megoldani, hogy ellenőrizni lehessen azokat a munkákat, amit csinál az ember. Nézni kell azt is, hogy milyen értékes információszolgáltatást végeznek. Akkor kezdjük előlről. Próbáljunk mérlegelni?

Dr. Micserics József: elméletileg a vegyes rendszer alapvetően a legigazságosabb, ami figyelembe veszi a normatív finanszírozást, figyelembe veszi a taglétszám arányt, és figyelembe vesz bizonyos projekteket. Papíron ez a legigazságosabb. De ez szüli a legigazságtalanabb dolgokat is, mert a taglétszámnál, vagy csak a befizetőket vesszük. már is felmerül két alapvető kérdés, bármelyiket vesszük figyelembe, hogy mindenkinek szolgáltatni kell. A másik örök vita, ami az egyesületeknél van, hogy lineárisan vagy exponenciálisan növekszik az egyes emberek munkája. Azaz ha több a taglétszám, akkor exponenciális befektetés van, vagy lineáris.

Dr. Nagy Sándor: próbálok érvelni e mellett. Közhasznú szervezet, mindenkinek kell, hogy nyújtson. De akinek több a tagja, annak több a személyes kapcsolata, több a személyes ügyintézése. Azt a szervezetet többször keresik fel, hosszabb ügyfél szolgáltatási időt kell biztosítani. Mérlegelni azt, hogy nem csak a tagoknak nyújtunk szolgáltatást, az a szolgáltatások területén működne. Mert 3-as csoport van, ahogy te mondod: van a fix összegű az érdekvégyesítésre, ebbe a csoportba be lehet vonni, hogy mindenkinek nyújtunk szolgáltatást, bárkinek, vaknak, aliglátónak, gyengénlátónak, látónak. A szolgáltatásnál jelentősége van annak, hogy hány tag van, ill. a taglétszám figyelembe vétele, mert 2500 taggal többet kell foglalkoztatni mint 300-val.

Dr. Micserics József: Akik ezt elemzik, ők azt mondják, hogy nyilván, hogy a 300 tagú egyesület sem foglalkozik mind a 300-al, de az 1500 tagú sem foglalkozik mind az 1500 tagjával. Arányaiban ugyanaz. A másik pedig azt mondja, hogy nagyobb egyesületnél exponenciálisan nagyobb a tagdíj bevétele is.

Dr. Nagy Sándor: egy tagdíj befizetés az információs szolgáltatásokkal, a szövetségi újságok előfizetésével akár lehet 20 perc is. Ha bejön 1500 tag, aki befizeti a tagdíjat, és beszorzod 20-szal, akkor mi jön ki? Hát szerintem óriási különbség.

Németh Orsolya: még nem beszéltünk arról, hogy 1500 embernek nem ugyanannyi levelet küldünk ki, nem ugyanannyi pénzből rakunk rá bélyeget. Én azt gondolom egyébként, hogy a vegyes rendszerrel összesen annyi a probléma, hogy az elnökségen belül sem sikerült soha egy konkrét számokon alapuló megoldást az EET elé terjeszteni. Szerintem a vegyes rendszer az, ami a leginkább képes lehet kiszűrni az igazságtalanságokat, van benne egyenlő alap, van benne némi taglétszám. A projekt elvben nagyon jó, de szerintem ez annyira kevés pénz, hogy nem lehet érdemi projekteket sem megvalósítani belőle. A 3. finanszírozási elemet nem vetném be. Én az első kettőt kombinálnám, azzal együtt, hogy megengedő vagyok magamhoz képest. Azt gondolom, hogy a minőségre nagyon oda kéne figyelni. De látom annak a realitását, hogy ez nem az a helyzet, amire oda lehet figyelni 60.000.000 forintból. Ez bebizonyosodott 2009-ben, hogy nem lehet.

Dr. Nagy Sándor: Jó lenne nézni, a szolgáltatások közötti különbséget. Mért lehetne azt is, hogy hogyan tart egy érzékenyítő programot az egyik szervezet, akinek szakképzett emberei vannak hozzá, ill. hogy tartja az, akin tudja, hogy ilyet csinálni kell.

Németh Orsolya: ehhez kéne minőség biztosítás, ami egyébként hosszútávon mindenkinek jó lenne. Ez pénz, idő és energia, amit az egyesületeknek és a szakembereknek kéne erre fordítania.

Kovács Béla: az elosztandó összeg 64.000.000 forint.

Dr. Micserics József: elvben igen, ha megkapjuk a 160.000.000-at, akkor igen.

Németh Orsolya: most 12 hónapra és nem 8-ra.

Kovács Béla: a felsorolt variációk közül egyik rosszabb, mint a másik. Nekem egy, - lehet, hogy nem is kivitelezhető - ötlet jutott az eszembe. Gyakorlatilag kivitelezhető lenne, ha megfelelő partnert találnánk az államkincstárnál az ügynek. Megyei statisztikák vannak arról, hogy milyen fogyatékosági csoport hány fő milyen fogyatékosági támogatást kap, megyénként és régióként. Arra gondolok, ha hozzá lehetne jutni egy olyan adatbázishoz,

hogy pl.: 2010. évben melyik megyében hány látásfogyatékos fő kapott fogyatékosági támogatást függetlenül attól, hogy 65 vagy 85%. Vajon ilyen adat birtokában valamennyire vinne-e közelebb bennünket a realisabb elosztás megközelítéséhez, feltéve, ha döntően érdekképviselőről van szó.

Dr. Micserics József: tehát Béla bácsinak az a javaslata, hogy a MVGYOSZ-tól független, objektív adat alapján osztódjanak ezek az összegek, mert azt mi nem tudjuk befolyásolni.

Dr. Nagy Sándor: de az nem jó, mert az érdekérvényesítésre eleve fix összeget tervezte be, utána jönne a 2. mérő, hogy a 2010-es december 31-ei állapot.

Dr. Micserics József: de ő nem azt mondja, ez alapján, a MVGYOSZ-tól függetlenül legyen a leosztás.

Dr. Nagy Sándor: de akkor megint felmerül a két megyés egyesületek helyzete.

Dr. Micserics József: ott nem sztenderd összegek lennének, hanem Pest megyében sokkal több jutna a 65.000.000-ból mint Baranyába, akkor ahhoz képest ez a leosztási arány ténylegesen a külső mérőszámhoz igazodna. A szabolcsi populációt is például kettéosztja. A Béla bácsi javaslata tehát a független, a külső igazságosság. Ekkor ez egysávos lenne.

Szakály Melinda: gyengénlátó nem kap fogyatékosági támogatást, arról a MÁK-nak nincsen adata.

Kutor Sándorné: a számadatot kiszolgáltadják?

Németh Orsolya: igen.

Dr. Nagy Sándor: szűrve nem biztos, hogy ki az, aki vak, csak általában a fogyatékoságokról. Fejlődhetett a rendszerük. Nincsenek lebontva alcsoportra. Nem a fogyatékoság minősége alapján.

Dr. Micserics József: a MÁK azt mondja, hogy kb. 65.000 embernek jár fogyatékosági támogatás.

Dr. Nagy Sándor: próbáljuk meg, ez is egy szempont, szerintem megér egy hivatalos levelet a MVGYOSZ részéről a Magyar Államkincstár Központjának hogy szűrten, a látási fogyatékosokról, megyei szinten tudnának- e adatot szolgáltatni nekünk. Ezt ezen a ponton lezárhatjuk.

Dr. Tóka László: ha nem vesszük figyelembe a kiinduló helyzetet, és a kiinduló állapotokat, akkor ebből komoly problémák lesznek. Nekem az a véleményem, hogy ha nem vesszük figyelembe a kiinduló helyzetet, hogy nem véletlenül alakult ki a 20-30 év alatt ez a felosztási rendszer. Baranya és még talán Miskolc az, aki elfogadható és civilizált körülmények között működteti a székházat.

Dr. Nagy Sándor: még egy valamire szeretnék rámutatni: ha mi különböző mérőrendszereket dolgozunk ki különböző felosztásokra, akkor az sem biztos, hogy jó lesz. Az 1 %-ra kidolgoztuk a tagdíjfizetést, a költségvetésre a MÁK nyilvántartást. El kellene gondolkodni azon, hogy egy egységes rendszerben kellene gondolkodni.

Dr. Micserics József: ha Dr. Nagy Sándornak ez az álláspontja, akkor egyértelmű a válasz, nincs min gondolkodni. Ha ezen a vonalon indulunk el, akkor mit mond az alapszabály? Azt mondja, hogy 1000 főig mindenki küldd öt embert, és azon felül pedig 500 tagonként egyet. Akkor ott egy elosztási dolog van, hogy van egy alap, amit minden egyesület kap, és azon felül taglétszám arányban kapnak. Az alapszabály a képviseleti rendszert egy duális, egymásra épülő rendszerhez köti. A képviseleti jogosultságot mindenki megkapja, az egyenlő szavazatok kiadják a $213 \cdot 5 = 115$. Most van 121 vagy 122 fő, akkor ilyen arányban kellene elosztani a másikonál is, hogy 115 egységnyi pénz megy az egyenlő arányban lévő elosztásba, és 7 egység az egyesületi befizetett tagdíj arányában.

Dr. Nagy Sándor: az alapszabály a jogegyenlőségen alapszik, és nem azon, hogy kinek mennyi pénzt adjon. Azt mondja, hogy ne legyen senkinek több joga az érdekérvényesítésben, és nem azt, hogy a pénzt is a szerint kell leosztani.

Németh Orsolya: és le lehet vezetni a tagdíjfizetési rendszerből is, mert a tagdíjfizetés létszám arányosan történik. Kiindulhatunk bármiből, de én azt mondom, hogy ezeket a rendszereket kell szinkronba hozni. Amíg a képviseleti rendszer aszimmetrikus, anomáliákkal teli, addig nem hiszem, hogy hiteles. Az egészet kellene rendbe tenni, de azt gondolom, hogy működhet vegyes rendszer, de ott van a konfliktus, hogy hol húzzuk meg a határt. Példa, ha van 62.000.000 forint, van 21 egyesület, mindenki kap 2.000.000 forintot, ez 42.000.000 forint, és a maradék 22.000.000 forintot lehet a látássérült személyek aránya alapján leosztani. És valahol itt van a megoldás szerintem. A befizetés arányost is használhatónak tartom. A mindenkinek egyenlőt nem tudom elfogadni. A szövetségben kár jogegyenlőségről beszélni addig, amíg ez a képviseleti rendszer van. Én vegyes rendszer vagy befizetés párti vagyok tagdíj létszám alapján.

Dr. Micserics József: az a kérdés, hogy az alapnál mennyi a minimális működési költség.

Németh Orsolya: olyan nincs. Arról meg azt gondolom, hogy mi alakult ki 20 vagy 30 évvel ezelőtt. Azokkal lenne kitolva, akik képesek voltak más forrásokból növekedni. Azt mondom, hogy ki kell számolni, de másfél millió forint körül van a reális alap, és afölött a befizetés arányos. Azt mindenki tudja, hogy eddig volt 81.000.000 forint 12 hónapra, most van 64.000.000 és egy egyesülettel kevesebb. Mindenki milliókat fog bukni.

Dr. Micserics József: A központ is 25.000.000-t.
Had kérdezzem meg, hogy a másfél millió forint hogy jön ki?

Dr. Nagy Sándor: mert valamilyen szinten a különbséget is kell kompenzálni. Ha 3.000.000-t szétosztasz, akkor nem oldod meg az érték szerinti elosztást.

Dr. Micserics József: akkor ti azt mondjátok, hogy nem az egységes alap a fontosabb, hanem a befizetésre jutó.

Dr. Nagy Sándor: mind a kettő fontos.
Ha ez a rendszer felmenő rendszerben kezd el menni, akkor minden egyesületnek érdeke lesz, hogy minél több befizetett tagja legyen, így a saját pénze is nő.

Németh Orsolya: ez mindenkinek érdeke szerintem. Az egyesületnek biztos, hogy érdeke, hogy minél több befizetett tagja legyen, mert az egyéb forrása is nő, nő az adatbázisa, ahol

tudja terjeszteni az információkat, a szolgáltatásait, érdeke a döntéshozóknak is, mert sok információjuk lesz a területükön élő látássérültekről, akik kapcsolódnak hozzánk, és a szövetségnek is érdeke, hogy szervezettebb legyen a tagság. Ez több etikai problémát vet fel, ha csak létszámokat kezdünk el hasra ütés szerűen beírogatni, mert az nem objektív adat.

Dr. Micserics József: tehát te közvetetten is motiválnád az egyesületeket.

Németh Orsolya: igen. Én a saját kistérségi egyesületeimet is motiválom, mert ez azzal jár, hogy felkutassák a látássérült embereket, informáljuk őket, minőségibb szolgáltatásokat tudjunk nyújtani azzal, hogy több a szabad forrásunk, tehát tudatos és nem tudatos motiválás.

Dr. Nagy Sándor: azzal nem érdemes, hogy egy-két ember bekerül az egyesületbe, mert az csak 10-20 főt dob a létszámon.

Németh Orsolya: Rizikó van benne, de ez előbb utóbb kiderül. Már így is vannak olyan egyesületek, ahol van gyanú, hogy nem csak látássérültek a tagok. Rendes tagkönyvvel lévő tagok.

Dr. Micserics József: és egy másik kérdés, ha már így körvonalazódik egy fajta megoldás: szeretné-e ezt az elnökség az EET előtt is megvitatni, mert ha igen, akkor meg kell szervezni, időpontot kell egyeztetni.

Szakály Melinda: az EET-t egyébként is össze kell hívni, mert ebben az évben nem volt.

Dr. Nagy Sándor: mit csinálunk akkor, ha az EET más álláspontot képvisel?

Dr. Tóka László: azt azért vegyék figyelembe, hogy az EET, amikor utoljára foglalkozott a kérdéssel, akkor ők azt mondták, hogy ne változtassunk a leosztás arányán. Többségében az volt az álláspont, hogy ne változtassunk.

Dr. Nagy Sándor: van egy eretnek gondolatom megint: hogy vesznek részt a tageszervezetek a szövetségi munkába? Mit tesznek le a központ asztalára? A küldöttjeik el jönnek-e a küldött gyűlésre, részt vesznek-e a közösségi életben vagy csak a markukat tartják. Elő lehetne venni a jelenléti íveket. Az egyesületek nem nézik meg, hogy mit tesznek a közösségért.

Dr. Nagy Sándor: mik a leosztási módok?

Dr. Micserics József: fix összeg, normatív finanszírozás,- a nem taglétszám alapján befizetett tagdíj alapján,- projekt.

Dr. Tóka László: de volt egyszer projekt.

Dr. Nagy Sándor: projekt szemléletű volt.

Németh Orsolya: volt egy komoly szakmai hiba, hogy projektbe kellett bújtatni a működést. A minisztérium működésre, nem projektekre adja a pénzt. Projektként nem lehet továbbadni a pénzt. Értelmetlen.

Dr. Nagy Sándor: legmarkánsabban Németh Orsolya fogalmazta meg a véleményét. Nem ellenkezett senki sem a másfél millió és a befizetés között.

Dr. Tóka László: A minisztériumi pályázaton ki amennyit kapott, azt vegyük figyelembe a szétosztás arányában. Az egy külső bírálati szempont alapján dőlt el.

Dr. Micseric József: az összes egyesület által elnyert összeget összesíteni kellene, és egy arányszámot fel lehetne állítani, és így kijönne az x forint. Összesen 87.000.000.000 forint jön ki, majd el kell osztani a 64.000.000-et a 84.000.000 forinttal, majd azt kell visszaszorozni az egyesületek által elnyert összeggel. Ez is egy külső mérlegelés.

Dr. Tóka László: ezt tudja támogatni.

Németh Orsolya és Dr. Nagy Sándor nem támogatják:

Németh Orsolya: szerintem projekt szemléletű pályázat volt, az nyert, aki minél több újat bevállalt és azt jól leírta. Nekünk az érdekvédelmi sort azért húzták le, mert azt mondták, hogy nem innovatív, és nincs benne nagyon sok indikátor. Az nyert sok pénzt, aki sok újat bevállalt. Nem lehet tudni azt sem, hogy az egyesület az elmúlt két évben mit tudott fenntartani.

Dr. Nagy Sándor: két egyesületről tudom, hogy indokolatlanul túlnyerte magát, és nem látjuk, hogy mire költötte el a pénzt.

Dr. Tóka László: én némi túlzással mondhatom azt, hogy semmi újat nem vállaltam be, ugyanazt a működtetést pályáztuk, amivel két évvel ezelőtt, és most is működtetjük a szolgáltatásainkat. Attól félek, ha nagyon elrugaszkodunk, akkor komoly problémák lesznek a működést illetően. Az lesz a jó egyesület, akik fél munkaidős adminisztrátorral fognak működni, de nem szolgáltatnak semmit.

Németh Orsolya: most is van ilyen egyesület, bérleti díjat fizetnek, ami a bázis költségvetésében benne van.

Dr. Tóka László: lesznek olyan megyék, akik kénytelenek lesznek visszafejlődni. Csak a gázszámla nekem 800.000 forint. Ebben a rendszerben működtetni az épületemet nem tudom, ami a magyar vakügy számára is veszteség, ha azt vissza kell adni az önkormányzatnak.

Németh Orsolya: én a minőséget nem az épületek nagyságában és minőségében és fenntarthatóságában mérem. A szolnoki egyesület minőségi programokat csinál. Vannak olyan szervezetek, akik egyre több dologba vágnak bele, amikbe eddig nem. Aki ebből ki fog jönni, az megerősödve fog kijönni. Nem gondolom azt, hogy azért kell nekünk egy 20 éves finanszírozási rendszert fenntartani, hogy tovább megőrizzük az igazságtalan megosztást.

Dr. Micseric József: Németh Orsolyának abban igaza van, hogy akik plusz forrást kapnának az új rendszer által, azok örülnek neki. Tóka László viszont azt mondja, hogy vannak olyanok, akik nyilván kevesebbet kapnának, akkor itt viszont működési problémák lehetnek. Úgy lehet áthidalni, hogy az elnökségnek világossá kell tenni a finanszírozási rendszert 2013-tól.

Példajavaslat: Az új leosztási elv, hogy 1,5.000.000 forint minden egyesületnek és a befizetett tagdíj arányában osztjuk a többi pénzt. Ez a rendszer fog működni 2013-tól. Minden egyesület megkapja, hogy 2013-ban mennyit kapna a 64.000.000 forintból és akkor Dr. Tóka László látja, hogy eddig kapott 5,5.000.000, ami neki most csak 4,5.000.000 lenne. A 2012-es év átmeneti év, és azt mondani, hogy a vesztesek nem a Németh Orsolya által javasolt összeget

kapnák (1,5.000.000 forint), hanem a kettő közötti különbözetnek az 50 %-a még megmarad, és a többiek nem kapják meg ezt a különbözetet, hanem csak ezzel az 50%-kal csökkentett pénzt, ami neki növekedés, de nem a 100 %-os növekedést kapják meg, mert akkor egy éve lenne annak az egyesületnek, hogy növeljék a taglétszámot, növeljék a szponzorokat, stb. A kettő közötti ellentétet az idő tudja megoldani. Valószínűleg a vesztes egyesületeknél működési problémákat okozna.

Németh Orsolya: nem tudom értelmezni a javaslatodat. Senkinek nem lesz növekedés. Nem lesz olyan egyesület, aki több támogatást kap. Most eleve 12 évre kapunk támogatást.

Dr. Micserics József: a növekedést nem reál értelemben mondom. Az eddigi finanszírozáshoz képest ők duplán buknak, nem csak a 4 hónapot bukják a „vesztes egyesületek”, hanem az új rendszer okozta pénzügyi hátrányt is bukta.

Németh Orsolya: és azt mi alapján döntjük el, hogy ki lesz a vesztes?

Dr. Nagy Sándor: ha kiszámoljuk nem látok én ott olyan nagyon éles különbséget. A kis egyesületek most is annyit kaptak, mint a nagy egyesületek?

Németh Orsolya: én ezt szívesen megnézném egy táblázatban. A tavalyi adatokat. Nagy különbségek a befizetésekben nem lesznek.

Dr. Nagy Sándor: összehasonlító elemzést kellene csinálni arról, hogy a tavalyi változat és az új változat milyen különbséget ad.

Kuminka Györgyné: 3 javaslat hangzott el az elnökségi tagok részéről:1. Németh Orsolya javaslata, amikor van a fix összeg a működésre, és a tagdíj szerinti leosztás, 2. Kovács Béla javaslata: külső mérő, az összes látássérült képviselőt végzők, arányosan fejkvóta-szerűen osztanánk, 3. Dr. Tóka László:a minisztériumi szempont, azaz a 2009-ben kiírt pályázat.

Dr. Tóka László: Mindegyik rossz, de...

Szakály Melinda: a legjobb, legigazságosabb Németh Orsolyáé.

Németh Orsolya: kell nekünk döntést hozni most erről? Én szívesen megnéznék egy 1,5 milliós, egy 2 milliós alapot, egy a 2009.-ben befizetett tagdíjak alapján.

A táblázat tartalmazza:1. idén minisztériumi pénzből melyik egyesület mennyit kapott, 2. mi lenne a helyzet akkor ha a 64.000.000 forintból minden egyesület kapna 1,5.000.000-t, a fennmaradó résznek a leosztása pedig úgy történne, hogy az 1 % leosztásához használt arányt nézzük meg.3. a 2 milliós alapot is nézni kell.

Dr. Nagy Sándor: a legnagyobb hiba ott van, hogy nincsen ellenőrzés.

Németh Orsolya: a legnagyobb baj ott van, hogy a MVGYOSZ, mint érdekvédelmi szövetség, tulajdonképpen annak érdekében működik, hogy elsősorban az érdekvédelmi tevékenységet fogja össze. Ehhez képest nincsen egy korrekt konszenzus arról, hogy mit értünk érdekvédelem alatt.

Dr. Micserics József: hosszú távon a szakmai protokollról is kellene gondoskodni. Meg arról is, amit Bikalon Kellerman Éva mondott, hogy a szakmai protokollok alapján kell

meghatározni, hogy mi tartozik az érdekvédelembe, és mi a szolgáltatásokba. Az egyesületnek az alaptevékenysége az, hogy x órában nyújtsa a szolgáltatásokat. Ez egy középtávú cél lehet, azokat az egyesületeket lehet finanszírozni, akik alávetik magukat ennek. Nézni lehet a közösségi munkát. Ez egy teljesen átlátható, minőségbiztosítási rendszert hozna.

Dr. Tóka László: működhetne az elv akkor, ha a forrás állandóan rendelkezésre állna. minőségi szolgáltatásokra van szükség.

Dr. Micserics József: a következő ülésre táblázat elkészítése.

Barnóczki Gábor: MÁK levél megfuttatása.

Szakály Melinda: Az EET-t mikor hívjuk össze?

Dr. Nagy Sándor: miért?

Barnóczki Gábor: februárban össze lett hívva.

Szakály Melinda: meg vagyok nyugodva.

Kuminka Györgyné: volt egy határozat, hogy három havonta egyszer.

Dr. Nagy Sándor: ez egy elnökségi határozat volt.

Barnóczki Gábor: a jövő év elején össze lehetne hívni őket.

5. Döntés a megyei egyesületek 4. negyedévi elszámolásával kapcsolatban

Kutor Sándorné: volt egy elnökségi határozat, ami úgy szólt, hogy 09. 30-i elszámolásnál, aki nem tud elszámolni az összes pénzzel, akkor annak a negyed éves támogatás levonásra kerül. A kérdés az, hogy a negyedik évi negyed éves elszámolás, amit január 15-ig kérünk be, aki azzal nem tud elszámolni, akkor milyen szankciók lépnek érvénybe? Gondolok arra, hogy nem tud elszámolni, a határidőre nem tudja beküldeni, mert nagyon szoros a határidő, mert nekünk február 10-ig el kéne számolni.

Dr. Nagy Sándor: szerződés alapján mit csinálhatunk?

Leemelési inkasszónk van.

Kutor Sándorné: inkasszónk van. Az inkasszót érvényesítettük is egyetlen egy esetben, mert a fejér megyei egyesület a 06.30-al úgy számolt el, hogy 83.000 forinttal kevesebb lett.

Dr. Nagy Sándor: a negyedik negyed évet nem lehet odaadni, mert nincsen nálunk. Így nem lehet elszámolni. A harmadikat elszámolták.

Kutor Sándorné: a minisztériumtól kaptunk egy levelet, amelyben Dr. Réthelyi Miklós engedélye alapján az alábbi támogatási összeg kifizetésre került: az ön által képviselt szervezet számára 40.000.000 forintot. Az ez évben megállapított támogatásból fennmaradt összeg kifizetésére 2012. január 15. követően kerül sor.

Németh Orsolya: és mennyi a fennmaradó összeg?

Dr. Micserics József: 40.000.000 forint.

Szakály Melinda: a negyediknegyed év az egyesületeknek meg a szövetségnek időarányosan.

Kutor Sándorné folytatja a levél olvasását ez érinti a megkötött támogatási szerződést, a költségtervet, az abban szereplő szakmai programot, a felhasználási és elszámolási határidőket. A megkötött szerződéseket módosítani kell.

Kutor Sándorné felhívta azt a személyt, aki a szövetségnek ellenőrzi az elszámolását. A módosítások azért kerültek bele a levélbe, mert több olyan nagy szervezet is volt, akik likviditási problémákkal küzdenek, tehát már például a szakmai programok megvalósításában is csúszásban vannak.

Kutor Sándorné javaslata az, hogy a szövetség egyelőre maradjon az eredeti álláspont szerint, tehát úgy, hogy december 31-nek megfelelően számoljunk el, mert a szerződést még az ünnepek előtt módosítani akarják. Az egyesületeknek és a központnak gyakorlatilag másfél hét alatt kellene új költségvetést és szakmai tervet készítenie, ami teljesen lehetetlen.

Többek: nincs is értelme. Nem lesz kevesebb a költség, nincs is mit csökkenteni. Minden biztosítva lett.

Dr. Tóka László: biztosak vagyunk abban, hogy minden egyesület kifizetett mindent, a béreket, a rezsit.

Németh Orsolya: szerződésmódosításnak akkor lenne értelme, ha pl.: most egy karácsonyi rendezvényt nem tudnánk megtartani. Itt most az az eset van, hogy hónapokkal később jön meg a pénz.

Kutor Sándorné: a szerződést úgy kellene módosítani, hogy a harmadik negyed évi támogatást december 31-ig megkapjuk, vállalják azt, hogy ezt december 31-ig kapjuk meg, és a 2011. évi negyedik évi támogatást utófinanszírozással adják meg.

Dr. Tóka László: ha szerződést módosítunk, akkor nem számolunk el csak jóval később.

Kutor Sándorné: de mi értelme húzni?

Dr. Tóka László: mert akkor nem kellene kapkodni az elszámolással.

Németh Orsolya: amíg nem számoltál el 2011-gyel, addig támogatási szerződést sem kötnek velünk.

Dr. Tóka László szerint nem kell ragaszkodni az eredetihez, ráérnénk mondjuk március 15-ig is elszámolni.

Kutor Sándorné: ha mi ragaszkodunk a minisztériumi szerződéshez, akkor az egyesületek is.

Dr. Micserics József szerint elvben igaza van Dr. Tóka Lászlónak, de időben kiszolgáltatottá tesszük az egyesületeket.

Dr. Tóka László szerint nem biztos, hogy jó, hogy működünk fél éves utófinanszírozással.

Dr. Micserics József szerint Németh Orsolya jól látja, hogy az időhöz kötött projekteket bukják pénzzel együtt.

Dr. Nagy Sándor azt mondja, hogy költségvetési soron meg van a 160.000.000 forint, és akkor nem teheti meg azt a minisztérium, hogy azért, mert nem számol el a másik érdekvédelmi szervezet, akkor már velünk nem kötnek új szerződést. Dr. Tóka László felteszi a kérdést, hogy nem lehet-e ahhoz ragaszkodni, hogy nem január 15-ig fizetik ki a negyedik negyed évet?

Kutor Sándorné: akkor fizetik ki, amikor ők akarják.

Dr. Tóka László a költségvetési törvényre hivatkozott.

Dr. Micserics József szerint nyíltan szembemenni a kormánnyal nem érdemes. Addig nem, amíg nem tudjuk magunkat finanszírozni.

Dr. Tóka László nem tetszését fejezte ki az év elején a Rehabilitációs Központok tüntetésével kapcsolatban.

Szakály Melinda elmondta, hogy a kormánynak a TÁMOP 5 éves fenntarthatósági kötelezettséget írt elő, amelyet valamilyen szinten a központokra hárított.

Németh Orsolya elmondta, hogy a fenntartás a pályázóknál van, de sehol nincs leírva, hogy mi a minimum.

Dr. Nagy Sándor: tisztázni kell, hogy egységes állásponton vagyunk-e. Maradunk-e az eredeti szerződésnél, még akkor is, ha csak január 15-e után fizetik ki a negyedik negyed évet. Ha emellett maradunk, akkor az egyesület és a szövetség között létrejövő szerződés is hatályban van. Ekkor el kell számolniuk az egyesületeknek a szerződésben foglaltak szerint.

Németh Orsolya felvetette, hogy elképzelhető, hogy mégis kell szerződést módosítani utófinanszírozásra, mert a szövetség és az egyesületek olyan szerződést kötöttek, hogy amikor a szövetség kap pénzt, akkor utal. Nem terjed ki ez viszont arra az esetre, hogy el kell számolni vele vagy sem. Az alap feltételezés az, hogy igen, el kell számolni. Ha nem tudjuk elkölteni a pénzt, akkor tényleg nem lehet tudni, hogy mi van. Ez esetben az lehet a megoldás, hogy utófinanszírozás van.

Dr. Micserics József szerint az egyesületekkel nem kell szerződésmódosítást csinálni.

Dr. Nagy Sándor: a szövetség akkor folyósítja a pénzt, ha megkapta. Nincs dátumhoz kötve, Az elszámolási kötelezettség egyértelműen benne van. Ha nem számolt el, nincsen finanszírozás. Kevesebb elszámolásnál nincsen különbözet.

Dr. Tóka László azt nem tudja, hogy mindenki, az egyesületek naprakészen kifizették-e a működési költségeiket. Ha normálisan működik egy szövetség, akkor a tagegyesületeknek is együtt kell működni a szövetséggel, és meg kell oldani a problémát.

Dr. Micserics József is megerősítette, hogy benne van a szerződésben, hogy együttműködési kötelezettség van. A meghiúsult projekteket például jelenteni kell. A központ is köteles. Azért kellett azt beletenni, ha az egy határt túllép, akkor a minisztérium felé módosítást kellene kezdeményezni.

A hivatalvezető kéri Kutor Sándornét, hogy az elszámolási levélbe menjen egy olyan körlevél is, hogy az egyesületek mire számíthatnak. Jelezni kell nekik, ha december 15-ig itt van a pénz, a harmadik negyed év, akkor azt még tudjuk utalni, mert december 16-ig még van pénzügy. Ha később jön meg, akkor az csak januárban utalódik a szabadságotól és a ház bezárása miatt. Az eredeti szerződésben a harmadiknegyed évben konkrét nap volt megjelölve. A negyedik negyed évre már nem volt konkrét nap. Elvben az utolsó időpont volt az október 15. A levelet minél előbb ki kell küldeni.

Szakály Melinda: Összehívjuk az EET-t?

Ha az egyesületek kezdeményezik, akkor össze lehet hívni az EET-t, de mi, az elnökség nem látjuk ezt indokoltnak, hangzott el dr. Nagy Sándortól a napirend zárásaként.

6. napirendi pont: gyógyszeres dobozok Braille feliratozásával kapcsolatban

Dr. Nagy Sándor: Úgy értelmezem, hogy ez egy EUs ajánlás szabványügyileg, amelyet Magyarországnak 2010 dec. 31-ig el kellett fogadnia. A 0,2-t akarjuk 0,35 mm magassággal überelni.

Szakály Melinda: Van jogunk egy az ország által aláírt EU-s jogszabály felett nekünk elnökségi határozatot hozni?

Németh Orsolya: ez egy UNIO-s szabály, amit elfogadtak.

Kuminka Györgyné: Milyen korrigálási lehetőségek vannak? Ez a konkrét kérdés.

Dr. Nagy Sándor: nézzük meg, hogy jogilag milyen irányba lehet elmozdulni először. Nem tudható, hogy milyen ellenállásba ütközünk.

Péter Zsigától azt kérdezik: voltak 0,35 mm pontmagasság fölötti pontmagasságok?

Válasz: Igen.

Dr. Nagy Sándor: vannak külföldi országok, ahol magasabb. Azt a gyakorlatot meg lehet-e nézni, hogyan szereznek érvényt ennek, a magasabb pontmagasságnak. Könnyebb lenne nekünk is a helyzetünk, ha látnánk, hogy ott hogy megy ez.

Péter Zsigmond: A gyógyszergyárakban az a helyzet, hogy amikor szóvá tesszük a pontmagasságot, akkor az esetek 90 %-ban ezt meg tudják valósítani, és meg is teszik. Nem jelent ez technológiailag gondot.

Kuminka Györgyné: akiknél ez probléma, ők hivatkoznak erre a szabványra, néhány százalék.

Péter Zsiga: az igazság az, hogy mi úgy jutottunk erre a megállapításra, a 0,35-re, hogy amikor a svéd nyomtatóink voltak, akkor állandó probléma volt a pontmagasság. A tagtársak visszajelezték, hogy alacsony a pont. Ebből tapasztaltuk, hogy melyik az a pontmagasság, ami akkor jó, amikor már kézben van. Ebbe bele kell számolni azt, hogy amit mi látunk, az egy steril anyag, ami utána kikerül: szállítják, tárolják, haza kerül. Azért gondoltunk a 0,35 mm-t, mert ha a szállításnál alacsonyabb lesz, az még mindig olvasható lesz. A 0,2-et jóváhagyjuk, amit, ha alá kerül, akkor rosszul olvashatóak.

Kuminka Györgyné: a Braille-bizottság csak azért foglalkozott ezzel a témával, mert több mint fél éve kaptuk a jelzést a szövetségben működő munkacsoport részéről, hogy foglaljunk állást, mert a munkatársak, akik tesztelik a feliratokat és mérik, bizonyos rétegnél a gyógyszergyárak felől ellenállásba ütköznek. Kontrollként kérték tulajdonképpen a Braille-bizottság munkatársait, hogy mi is teszteljük le az általuk ellenőrzött feliratokat, egymás tudta nélkül, egymás kizárásával, 10-en teszteltük ugyanazt, amit a szövetség munkatársai is megtettek, és hasonló eredményre jutottunk, hogy a 0,22 mindenképpen kevés a gyakorlatlan olvasóknak. Gondolni kell a felnőtt és idős korban elsajátított pontírás olvasásra. Az önálló életvitelhez a biztonság miatt szükség van arra, hogy jó minőségű feliratok olvasása legyen lehetséges. Tudtuk, hogy nincs sok esélye a jogi oldalnak, de alulról fölfelé meg kell próbálni kezdeményezni a felülvizsgálatot.

Németh Orsolya: nézem a szabványt. Egy helyen találtam egy hivatkozást: azokban az országokban, ahol nincsen egy sajátos követelmény rendszer, ott a Marburgi médiumot ajánlja. Abban nincsen pontmagasság, de azt sem definiálják, hogy mit értenek ők egyéni követelmény rendszer alatt. Viszont érdekes az, hogy úgy tűnik, hogy ez egy kötelező minimum érték. Nem derül ki az, hogy van-e lehetőség ezt felülbírálni.

Péter Zsigmond: mi még a 0,25-ös magasságot elfogadjuk, de a 0,2-et már elfogadhatatlannak tartjuk, mert mire az kikerül az olvasókhöz használatba, az már nem jó.

Dr. Nagy Sándor: a látók a design-al, nem a pontírással törődnek. Egy sima felületen nedves kézzel nagyon nehezen olvasható.

Kuminka Györgyné: a gyógyszer bemutatón feszegettük a pontmagasságot. Azt mondták, hogy az esztétikumot zavarják a pontok.

Dr. Nagy Sándor: az a baj, hogy a lakkozás sérül a pontnyomással. Sérül a felület, ami esztétikailag csúnya.

Kuminka Györgyné: jogi úton kellene utána érdeklődni. Attól, ha az elnökség elfogadja azt, hogy a Magyarországon forgalmazott gyógyszeres dobozoknál törekedni kellene a 0,35- mm-hez. Én nem vinném lejjebb, mert a 0,2 és a 0,25 annyira kicsi különbség, hogy nem éri meg a változtatás. Meg kellene érdeklődni, hogy mi az, amit tehetünk. Ez egy elvi állásfoglalás.

Dr. Nagy Sándor szerint a gyógyszerdoboz tervezőkkel is fel lehetne venni a kapcsolatot, azaz olyan papírra tervezzék, amely bírja a pontírást.

Péter Zsigmond: erre külön egyesület is van, a csomagolás technikára.

82/2011. (XII.7.) sz. Elnökségi Határozat

Az OE, a Braille-bizottság javaslatára, a Magyarországon forgalmazott gyógyászati termékeken kivitelezett pontírású feliratok esetében 0,35 mm pontmagasságot tart szükségesnek. Ennek megvalósítása érdekében érdemi egyeztetést kell kezdeményezni a Magyar Szabványügyi Hivatallal és a Csomagolási és Anyagmozgatási Országos Szövetséggel.

Indokolás: -

Felhatalmazás: -

Felelős: elnök, elnökségi asszisztens
Határidő: 2012. január 31.
A határozatot támogatta: 7 elnökségi tag
A határozatot ellenezte: -
Tartózkodott: -

7. Tájékoztatás a VKI területrendezésével kapcsolatos „eredményekről”

Dr. Micserics József: Évek óta húzódik a VKI ügye. Túl használatban vagyunk, a lekerekített rész túlterjeszkedik a tényleges tulajdonjogi határokon. Az önkormányzat ezt megpróbálta rendezni. Most már ügyvédi irodát kértek fel, hogy tárgyaljanak. Mi elmondtuk azt, hogy mihez ragaszkodunk. Az elnökség megkapta a szerződéstervezetet, ami köszönő viszonyban sincs avval, amiben megállapodtunk. A megjelent felek nem tettek ellenvetést, hogy oda épült a sportpálya. Az lett volna az egyesség alapja, hogy a túl használatos területet bérleteztethessük. A MÁK kijött ellenőrizni, hogy a területet rendeltetésszerűen használjuk-e. Mi túl használatban vagyunk, és azt kértük, hogy a túl használati részt (nem az Államkinctárhoz tartozik) ha használjuk az önkormányzat minden kötelezettséget le akar dobni magáról, akkor mi had csináljunk bevételszerző tevékenységet, mert jogszabály szerint a MÁK területén nem tehetjük meg ezt. Ez volt az alku egyik sarkalatos pontja. Ez nem szerződés, hanem kelepce. Már azon is gondolkodom, hogy valamilyen jelzésszerűen le kellene keríteni ezt a részt, hiszen végül is nem kell nekünk ez a terület. Azaz nem vagyunk rákényszerülve a túl használatra, hiszen a tanpálya eleve úgy épült fel, hogy ne érintse ezt a túl használatos területet. Az önkormányzat után be lehet jelenteni azt, hogy nem használjuk ezt a területet. A tagság azt gondolja, hogy ez a szövetségé. Ha lekerekítjük az a hátránya, hogy nem lehet tudni azt, hogy 2014 után mit fog a mi területünkkel kezdeni az önkormányzat. Az egész nem a miénk, csak tulajdoni hányad van. Az egész osztatlan közös tulajdon.

Dr. Nagy Sándor: a bíróság figyelembe veszi az osztatlan közös tulajdon szokásjogi alapon kialakult használatot.

Dr. Micserics József: ha osztatlan közös tulajdon van, akkor közösen kell viselni a költségeket.

Azt is lehet, hogy nem csinálunk semmit, megírjuk az ügyvédi irodának, aki képviseli az önkormányzatot, hogy nem erről volt szó.

Az ütőkártyánk, hogy ők, amikor odaépítették a sportpályát, kihagytak minket, a szövetséget mint tulajdonostársat. Ha ezt mi aláírjuk, akkor 2014-ig biztosított a használat, de utána nem lehet tudni. Mindenképpen arra törekszenek, hogy a jogi háttérrel rendezzék.

Dr. Nagy Sándor: én azt javaslom, hogy írni kéne válaszlevelet, hogy a szerződés nem foglalja magában a személyes megbeszélés során elhangzottakat nevezetesen: és kérem a szerződés előzményébe ezeket rögzíteni, illetve kérek a tényleges szerződési pontokba bevenni, amik kimaradtak. A szerződés kétoldalúan jön létre, két fél egybehangzó nyilatkozata.

Dr. Micserics József: mi is azon az állásponton vagyunk az elnök asszonnyal, hogy egy válaszlevelet szeretnénk írni, ha az elnökség megerősít abban.

Dr. Tóka László szerint azt is lehet írni, hogy a szóbeli egyeztetés során nem erről volt szó, tehát, hogy figyelmen kívül hagyták a szóbeli egyeztetés során történő megállapodásokat.

Dr. Nagy Sándor szerint célszerű szövegben leírni azt, hogy mit tegyenek bele az előzményekbe, valamint a szerződés második részébe. Konkrétan meg kell fogalmazni, hogy az ügyvéd úr ezt lássa.

10. Bejelentések, vegyes ügyek.

A következő elnökségi ülésre javaslat január 18-a, szerda.

Szakály Melinda az ülést bezárja.

Kmf.

.....
Szakály Melinda
elnök

.....
Bognárné Baráth Barbara
jegyzőkönyvvezető